

сърби. Тамъ се казва: „Македоніа... Жителъи су по най-више Грцы, Македоновласи и Бугари, кои се са землѣдѣліемъ и трговиномъ занимаю“ (Политическо землѣописаніе за употребленіе србске младежи. Одъ Димитрія П. Тирола. У Београду, у княжеско-Србской књигопечатни. 1832, стр. 64).

1842 г. и насетнѣ.

№ 219.

Скопіе.

Надписитѣ по старитѣ скопски гробници сѫ твърдѣ цѣнни доказателства за народността на мѣстното население. Стари гробници сѫ запазени въ градскитѣ църкви Св. Димитръ и Св. Спасъ. Тѣ сѫ главно отъ срѣдата на миналия вѣкъ, когато Скопіе се намираше подъ гръцка духовна власть. Надписитѣ сѫ издѣлбани на голѣми мръморни плочи, донасяни отъ рудницата на с. Пагаруша. Езикътъ на едни е славѣнобългарски, на други македонобългарско нарѣчие.¹⁾ Пѣкъ за народността на населението изрично е поменато и на плочата, която стои надъ вратата на костарницата на Св. Спасъ: **Направи се сия гробница съ пожертване отъ православните Българи къ 1864 л. мартъ 1ий Скопие . п. к. й ѵ т. н.**

Ето повечето отъ тия надписи въ църквитѣ Св. Спасъ и Св. Димитръ:

1. — Здѣ почиваютъ раби божіи Йованъ єрен . и презвитера его Кара . и чадо ихъ Башко . 1842 . мѣс. м...

2. — Прімій гдѣ раби тѣмъ Еленка йорчева плаќеци Стефко Цветановичъ 1846 месецъ августъ 7.

3. — Здѣ почиваютъ раба бжїа Трѣпа Стойчева керка ѿ Нерези родомъ сѫ престависъ во лето 1848 : септемвр.

4. — Здѣ погребенъ єсть рабъ божій Костадинъ Иоановъ : родомъ отъ Къмановско село Наго(ричино) .

5. — Здѣ почиваютъ рабъ бжїи Евррафимъ хлѹн архимандритъ родомъ ѿ Тетово . и конъ ке го пречати ѿко писмо да рече бѣ да го прости . Престависъ во лето 1848 : септемвръ . з. д.

6. — Сїа плоча : Йанчева ѿ село . Радишани : и здѣ престависъ раба божія . Илинка . и конъ ке пречати ока . писмо . да рече . имъ богъ . да ги прости : 1849 априлъ 2 .

¹⁾ На тия надписи прѣвъ обѣрна внимание А. Селищевъ, доцентъ въ казанския университетъ, въ своя Отчетъ о занятіяхъ и пр. Казань 1915.